

[Ellemann-Jensen]

slag om det, man i USA kalder deregulering, altså afregulering – vi mangler et godt dansk ord her, men meningen er jo tydelig nok, og den er specielt god nok.

Måske er vi lovlig snævre i forslaget i beskrivelsen af, hvem der skal være med i sådan et udvalg. Det må være væsentligt at få en bred repræsentation af de berørte erhverv, men der er så sandelig nok at tage fat på, og jeg er sikker på, at industriministeren bedre end så mange af sine kolleger vil have forståelse for denne problemkreds. Alt for mange gode ideer bliver jo aldrig til virkelighed, fordi de mellem undfangelse og fødsel bliver kvalt af bureaukratiske regler.

Vi peger mere konkret også på behovet for en lempelse af monopollovgivningen. Vi erkender behovet for en monopollovgivning, vi vil også gerne fremme den frie konkurrence og give en fri markedsøkonomi mulighed for at fungere, men så må vi også være sikre på, at monopollovgivningen strengt fastholder denne målsætning, og i den forbindelse er vi noget foruroeligt over de tanker om en skærpelse af monopollovgivningen, som ministeren har tumlet med, men som endnu ikke er nået frem og forhåbentlig heller aldrig vil nå frem på folketingets bord.

I denne tid, hvor så mange virksomheder bukkes under på grund af omkostningspres og hård konkurrence både udefra og indefra, må vi ikke gøre virksomhedernes tilværelse mere besværlig end højst nødvendigt. Det vil øge statskassens forsørgerbyrde, og det vil gøre det endnu vanskeligere at komme ud af den økonomiske sump, Danmark stikker i.

Vi er også fremme med nogle forslag om, hvordan vi i højere grad kan gøre det muligt for danske virksomheder at deltage i dansk u-landsbistand. Jeg skal understrege, at vi ikke ønsker at ændre dansk udviklingsbistand i retning af, at der først og fremmest skal tages hensyn til danske erhvervsinteresser, det er vigtigt at få det slået fast, men der er store uudnyttede muligheder for et bedre samspil mellem danske virksomheder og så erhvervslivet i de udviklingslande, der har behov for bistand, og sådanne muligheder bør vi udnytte i alles interesse.

Til sidst vil jeg sige, at de partier, der står bag dette forslag, tidligere i fællesskab har lagt forslag frem om en forbedring af landbrugets situation. Det forslag, der er til første behandling her, sigter især på byerhvervene.

Der er lagt en vigtig erhvervspolitisk linje med disse forslag, og det er mit håb, at forslagene kan få en så bred opbakning i folketinget, at vi for alvor kan få brudt den onde cirkel i dansk økonomi, hvor den private erhvervssektor bliver klemt stadig mere, mens den offentlige sektor pustes stadig mere op. Det er en udvikling, der ikke kan fortsætte, og som vil koste den enkelte dyrt i form af tabt levestandard og sociale spændinger flere generationer frem i tiden.

Rahbæk Møller (SF):

Der foreslås en meget lang række skattelettelser, så lang, at man må spørge sig selv, hvorfor der ikke er gjort blot det mindste forsøg på en prioritering, eller, da man åbenbart ikke har villet dette, hvorfor man ikke er gået virkelig til bunds i det og simpelt hen har foreslået, at enhver skat på selskaber, formuer og anden form for besiddelse ophæves, for det er åbenbart det, man vil. SF kan naturligvis ikke støtte nogen af disse forslag.

Så foreslås det, at man afvikler erhvervs-hæmmende bureaukрати, og det lyder straks mere sympatisk. Vi er sandelig også modstandere af enhver form for bureaukрати. Når man så læser bemærkningerne, ser man, at det, det drejer sig om, er miljølovgivning, arbejdsmiljølovgivning, forbrugerbeskyttelse osv., og disse formål ønsker vi sandelig tilgodeset. Hvis forslagsstillerne kan finde ud af at gøre det på en mindre bureaukratisk måde, så for os gerne, men det fundamentale mål må ikke opgives.

Så foreslås det, at ny lovgivning m.v. skal belyses bedre med hensyn til praktiske konsekvenser, og det er sandelig også en god ting. Det sker da også i vid udstrækning i form af bemærkningerne til de lovforslag, vi får, og ikke mindst i form af de mange spørgsmål, der stilles gennem udvalg og på anden måde. Men meningen må vel være, at konsekvenserne simpelt hen skal ligge i bemærkningerne til lovforslagene, og så kan man jo vende sig til dette forslag og spørge: hvor er konsekvensberegningen? Hvor meget koster dette? Hvor mange milliarder kroner? Vi hørte lige ministeren for skatter og afgifter give et bud.

Så kommer det næste spørgsmål: hvordan skal dette finansieres? Hvem skal have skatteforhøjelser, eller hvor skal pengene spares?